

Hugleiðingar aftaná stórvask

Byráðið hefur havt stórvask so tað forsler. Tað man hava verið heldur ótydligt hjá tí, sum fekk slettin av hesum vatni á seg. Men lesur man so forkláringina hjá K. Mohr í Dagblaðnum herfyri, ja so skilur man illa at hinir býráðs limirnir sum hann hevur verið saman við, og sum hann hevur koyrt undir fyrri at fáa nakað gjørt, nú hava stoytt

hann frá sær. Tí er tað soleið is sum hann sigur, og tað er ikki litið, ja so er tað ikki bara óforskammað, men skammiligt at fara so við elsta býráðsliminum, sum sanniliga ikki er nakar árs-ungu meira. Tá man ikki sjálvur hevur uppfyllt tað plikt, sum tað av onkrum vælsaktans vil sigast at vera at ganga á býráðsfund fyrri at vita um alt

Framhald frá 4. síðu. (1)

heldur fyrr enn eg plagdi. Tá eg kom inn gjørdist eg bilsin, tá eg sá, at ein annar ferðamaður skuldi halda til har eisini. Ein taska, ið var mínari lík, lá í hinum horninum, og har við ein stavur í yvirkoyggjunum. Eg hevði vónað at havt kamarið fyrri meg sjálfan, og var tí eitt sindur keddur; men eg var spenstur at vita, hvussu maðurin fór at vera, og eg gjørdi av at ansa eftir honum.

Eg hevði ikki ligið leingi fyrr enn hann kom. Hann var, sum eg kundi siggja, ein ógvuliga høgur maður, ógvuliga klænur og bleikur, við sandgráum hári, og sama lit hoveðu hansara eygu. Hann sá út sum ein maður, ið altíð tyktist at vera fyrri seg sjálfan. Heldur væl ílatin — eitt sindur lógin. Ofta eru tað triggir ella fyra av hansara slag við hvørjum stórum ferðaskipi. Eg gjørdi av ikki at koma í samband við hann. Eg legði meg tí at sova, meðan eg hugsaði um at kanna hansara vanar, so eg ikki skuldi koma í hóslag við hann. Um hann fór tíðliga upp, so skuldi eg fara seinni; um hann fór seint í song, so skuldi eg fara tíðliga. Eg legði onki í at kenna hann. Neyðars maður! Mær hevði ikki tórvað at hugsa so nógv um hann, tí eg sá hann ongantíð eftur aftaná tað fyrsta kvöldið í 105.

Eg lá í fasta svøvn, tá eg bráðliga varð vakur av sliken umgangi. Ferðamaðurin mátti vera lopin beinleiðis úr yvirkoyggjunum og niður á gólvið. Eg høyrði hann royna at opna hurðina, tað eydnaðist, og síðani høyrði eg fótafetini av honum, sum um hann rann við miklari ferð eftir gongini. Hann læt ikki hurðina aftur eftir sær. Skipið rullaði eitt sindur, so eg ventaði at hoyra hann detta, men so var ikki, hann rann sum fyrri livinum. Hurðin fór upp og aftur, meðan skipið rullaði, og ljóðið órógvandi meg. Eg fór upp, fekk hurðina í lás og trillaði meg aftur í koyggjuna í myrkrinum. Eg sovnaði aftur, men eg veit ikki hvussu leingi eg svav.

Tá eg vaknaði var framvegið myrkt; eg kundi ein slíkan nívandi kulda, og luftin kendist so rálig. Tygum kenna luktn av einum ella øðrum ið er sjódrivið. Eg breiddi

so væl oman yvir meg, sum eg kundi og sovnaði aftur, meðan eg hugsaði, um klagur næsta dag, og valdi mær tey best hóskandi orðini.

Eg kundi hoyra hann sjálfan í yvirkoyggjunum vanda sær. Hann mundi óivað vera afturkomin, meðan eg hevði sovið. Einaferð helt eg meg hoyra, at hann gav seg eitt sindur, og eg helt tá, at hann hevði sjóverk. Síðan sovnaði eg og vaknaði aftur, tá tað var vorðið ljóst.

Skipið rullaði nakað verri enn kvöldið fyrri, og ljósið, sum kom inn gjøgnum kúgv-eygað, skifti lit, alt eftir um skipssíðan legði seg móti sjónum ella himinum. Tað var ógvuliga kalt, serstakliga av at vera í juni mánað. Eg vendi mær á og sá nú at kúgv-eygað stóð opið. Eg gjørdist bæði bilsin og óður, fór síðani upp og lat tað aftur. Tá eg vendi mær á, hugdi eg inn í yvirkoyggjuna. Gardinur var vóru drignar fyrri, so ferðamaðurin, ið hevði kamar við mær, mundi vera eins kaldur og eg. Eg helt meg hava sovið nógv mikið. Kamarið tyktist mær nú at vera so óhugna lígt, hóast eg onki foldi til roykin av saltvatni, sum hevði órógvandi meg um náttina. Maðurin í yvirkoyggjunum svav framvegis, tí fór eg upp og lat meg í. Klokkan var sjei, tá eg kom á dekkið, nógv seinni enn eg hugsaði. Eg mottí leknanum, sum fekk sær friska luft á dekkinum. Hann var ein ungur maður, tettaður úr Vesturirlandi, stóru á vøkstri við svørtum hári og bláum eygum, longu heldur feitur. Hann sá ógvuliga fyrirkomandi út.

»Gott veður í morgun,« segði eg.

»Jú, so er,« segði hann. »Tað er ein góður morgun, og tað er ikki ein góður morgun. Eg haldi ikki tað er nakar góður morgun.«

»Nei, tá eg hugsj meg um, so er hann onki góður,« segði eg. »Tað var nakað kalt síðstu nátt,« helt eg áfram, »men tá eg hugdi, sá eg, at kúgv-eygað var opið. Tað hevði eg ikki lagt til merkis, tá eg legði meg. Kamarið var eisini so ráligt.«

»Ráligt!« segði hann. »Hvat nummar?«

»Eittundrað og fimm —,« svaraði eg.

(Framhald.)

sum gongur fyrri seg, so hevur man væl ikki nakað krav uppá nakað, men eg trúgi nú ikki, at t.d. S. Skaale skal hava sagt alt hatta, sum Dimmalætting og 14/9 helst leggja honum munnin. Tí S. Skaale ber orð fyrri at vera ein nokk so munntillur maður. At hann sum fyrrverandi borgarstjóri ikki fultút skal kenna fundarsíð, má vera tað reina uppspinn. Tað kann væl heldur ikki pasa at tað skulu vera bara hesir báðir, sum jú eru ca. 100% Havnamenn, sum skikka sær illa í býráðnum. Sum teir elstu hava teir jú eitt vist krav uppá at hinir lurta eftir teirra erfaringum, so man skilur væl, at teir við hvørt kunnur irriterast tá hinir ditta sær til at vera klókari enn hesir báðir »gomlu í got-unic«.

Men burtursæð frá øllum hesum, so venta Havnar borgarar í fyrstu framtíð at Havnina kemur at fáa eitt uppfært meira nuanserað býket, sum man sigur við einum finum orði.

Hugsj her um miðbýin.

Nú hava vit t.d. Hotel Hafnina, sum má sigast at stiga upp sum eitt ? millum alt í hesum gamla býi — sermerkir Havnina vil onkur siga. Fara vit so longur niðan í býin, ikki tó so langt, so leggja har Ebenezer og Arbeidsmannafelagshúsin og hálsfevnast, átók Learsi og Annelenu, sum vit kendu tey á sinni í Folv. So hava vit hornabyggingarnar, har bókasavn og alt okkara tekniska snildi býarsins residerar — og nú vit tala um býarsláttur, ja so er eisini at hava í huga tíðarinnar krøv um góð parkeringspláss — og alt hetta er eisini hugsað um — væl at merkja tá býurin — eisini fyrri at brúka eitt fint orð — er so avanseraður, at helikoptarar eru hvonsmansogn og kunnur seta sær oman á allar hesar fløtu tekurnar.

Og nú — sum rosinan í pylsuendanum fáa vit tann deiliga fitta sparikassan, sum nú hevur fingið nokk so fittliga hekkuppi seg, so hann kann liggja tættari uppat telefonhúsinum, vælsaktans fyrri at útnýtta grundokkið best møgult eftir góðari gamlari sparikassahugsan.

Alt hetta snildisliga skorðað ígjøgnum árin, gjøgnum eitt so ideelt býráð, sum altíð hevur dugað at gjørt sína skylda móti býarbørnum,

sum Kjartan sigur í frágreiðing síni í Dagblaðnum fyrri at »borgarnir skulu fáa eina rella viðgerð.«

Eftirtíðin fer allarhelst at minnast okkara býarfedrar, sum hava dugað so væl at varðveitt okkara deiligu Havn, ikki minst hesar báðar »oldboysarnar«, sum hava verið við til at »lagt lunnar undir« — og so verða skumpaðir til viks — men sum orðatakíð sigur: »utak er verdens løn«.

Men Havnin ber orð fyrri at vera deilig — nú er bara at vóna, at hon ikki fer at vera minni deilig, tí tað er so deiligt hjá Niels Juel at fáa stoff til V4.

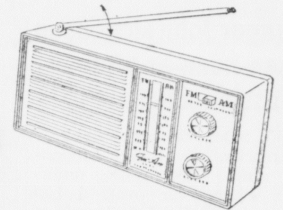
Nú kann man hugsa sær, at tað næsta verður, at Rasmus í Sjóvinnubankanum sleppur frá at fara niðan í Hoyvíkshagan, men istaðin sleppur at »útvikla« Tinghúsvøllin, tí har er so ikki bygt á enn.

Og hví ikki, tá so alt er bygt, gera ein stóran plastikkuppul, sum plastfabrikin hjá Petur í Gong framleiðir omanyvir alt, so kann man ganga turrskoddur — og so evt. gera eina konserttribyru uppiá nýggja sparikassanum.

Tá er verkið fullført »tann deiliga Havna«.

Ein, sum beundrar Havnina.

CONION ferðaradio

Millumbylgja við Tórshavn-Radio. — FM bylgju umráði.

Við tasku og oyraproppi. — Prisur 248,00 kr.

RADIOBÚÐIN, Runavík, tlf. 7008

RADIO-EL Tórshavn, tlf. 1397

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll slag av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Skrivstovukvinna

Søkt verður eftir eini skrivstovukvinnu. Viðkomandi skal hava kunnleika til bókhald, duga maskinskriving og vera køn í føroyskum og donskum máli.

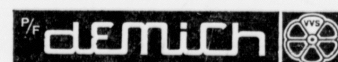
Bert skrivlig umsókn.

pf Data

Jónas Broncksgøta 27

Vit hava altíð á goymslu alt tilfar til

blikksmíð
sanitet
hitaverk
ventilatióin

Verður sent
um alt
landið

Tlf. 1 1071 . Tórshavn

